

VÀI DÒNG VỀ SOẠN GIẢ

Sinh năm 1953, du học Hoa Kỳ năm 1972, tốt nghiệp kỹ sư hóa học năm 1976 (đại học Southern California, Los Angeles) và tiến sĩ kỹ sư hóa học năm 1981 (đại học Minnesota, Minneapolis). Tiến sĩ Đặng Sơn, từ năm 15 tuổi đã say mê và nghiên cứu khoa tử vi.

Năm 1995 ông sang Đài Loan làm việc và ở đây gần bảy năm. Nhờ Đài Loan là tân thánh địa của khoa Tử Vi với những kỳ nhân như Chính Huyền Sơn Nhân, Liễu Vô cư sĩ, Phan Tử Ngư v.v... ông học được nhiều điều mới lạ. Với một sự tự tin mới, ông bắt đầu cuộc hành trình đi tìm lại cái nền tảng đã thất truyền của khoa tử vi.

Năm 1996 ông đọc quyển “Kinh Dịch và Tử Vi dấu số” của dịch lý gia Đài Loan Tạ Phồn Trị, với căn bản khoa học sẵn có, ông tìm ra ở đây cái chìa khóa của khoa tử vi. Ông tin rằng cái kho tàng Tử Vi đã nằm im bí mật từ hơn nghìn năm nay đã được khai mở.

Cùng lúc, ông tìm ra lý do để khẳng quyết rằng thuyết âm dương mới là nền tảng tối thượng của khoa học. Khám phá này dẫn đến hai quyển sách khoa học viết bằng Anh ngữ “The End of Probability and the New Meaning of Quantum Physics” (Ngày tàn của khoa xác suất và ý nghĩa mới của vật lý lượng tử, 2002), “Symmetry and the End of Probability” (Luật đối xứng và ngày tàn của khoa xác suất, 2003).

Ngoài bộ “Tử Vi hoàn toàn khoa học”, ông đang nuôi các bộ “Kinh dịch hoàn toàn khoa học”, “Mệnh lý hoàn toàn khoa học”, và “Thuyết âm dương hoàn toàn khoa học”.

Tôi còn nhớ năm đó tôi vui lên mảnh cát mòi, lều đinh tôi
vừa thuật ra khôn tròn như sắn kẹo dẻo, từ lâu nay
những chàng trai vẫn chưa có ai làm được cái chủ thuê lấp rợp
trong mảnh ngô hòn ngọt ngọt. *Nhưng* Ngày Đầu Giê
Tết, nơi mà ông bà già và con cháu tụ họp, nhiều kỷ niệm
của một thời ấu tím.

HOÀN TOÀN KHOA HỌC

HOÀN TOÀN KHOA HỌC

TÂP 1

Chính tinh, tứ Hóa và các sao liên hệ

In lần thứ nhất 2004

nhỏ giặc

Mấy lời tâm sự

Tôi còn nhớ năm ấy tôi vừa lên mươi lăm tuổi. Gia đình tôi vừa thoát ra khỏi trận phá sản kéo dài đã nhiều năm, nhưng chúng tôi vẫn còn ở trong một căn phố thuê lụp xụp trong một ngõ hẻm cùt ở đường Thoại Ngọc Hầu, Gia Định; nơi mà đến bây giờ tôi còn giữ thật nhiều kỷ niệm của một thời ấu thơ nghèo túng nhưng đẹp đẽ lạ lùng.

Anh Hòa, ông anh lớn của tôi vừa nhập ngũ, nên việc giao mối cà phê chuyển sang anh Bình, ông anh thứ của tôi. Anh Bình rất thích sách bói toán. Vì gia đình không còn đến nỗi túng bấn nữa, thỉnh thoảng khi giao hàng xong anh lại mua về một quyển sách bói. Nhưng anh bận rộn vì phải vừa học vừa làm, thành thử người có nhiều thời giờ xem những sách bói anh mua lại là tôi. Nào là thuật xem tay, đo tay, xem chân, xem tướng, bói bài, so tuổi. Nào là những sách dịch từ chữ Tàu nghe rất kêu như Tam Ngươn Đồ Hình, Tiên Thiên Diệc Số, Đại Diệc Toàn Bộ. Tôi đọc tất cả những sách ấy thật say mê, còn hơn cả bài vở ở trường.

Cho đến bây giờ, hơn 30 năm đã trôi qua, trong đầu tôi vẫn còn hình ảnh mường tượng của một cách bói gọi là cách bói “ông Hoàng Đế”. Theo cách này, số mệnh tốt hay xấu tùy người xem ứng với bộ phận nào trên thân thể “ông Hoàng Đế”. Mặc dù chẳng nhớ cách bói ra sao, ghi trong sách nào, và mình có nhớ đúng nguyên văn bài “thiệu” không; những câu sau đây vẫn còn in đậm hoài trong trí tôi:

Ẩn ở chân hoàng đế
Thôi đừng luyến sự thế
Nên xuất gia tu hành
Cũng nên rời quê hương